

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către inculpatul Procopii Vitalie, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Procopii Vitalie Xxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în r-nul xxxxxxxx

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 05.05.2017 – 08.09.2017 (prima instanță);
2. 04.10.2017 – 26.10.2017 (instanța de apel);
3. 26.01.2018 – 24.04.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, /sediul Ștefan Vodă/ din 08 septembrie 2017, cauza penală fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Procopii Vitalie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, de 3 ani închisoare, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea în temeiul art. 90 Cod penal, pe o perioadă de probațiune de 1 an.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că la 28.11.2016, ora 17:25, Procopii Vitalie conducând automobilul de model „Nissan Primera” cu n/î xxxxx, pe traseul L-510, km 13+800 m, direcția or. Ștefan Vodă - Talmaza, încălcând prevederile pct. 45 alin. (1) lit. a), b), c), d) al Regulamentului circulației rutiere, care stipulează că: *„Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, condițiile rutiere și situația rutieră”*, și prevederile pct. 45) subpct. 2) al aceluiași Regulament, care prevede că: *„în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol*

siguranța traficului”, a tamponat în spate mijlocul de transport cu tracțiune animală condus de către Pogornila Vladimir.

În rezultatul impactului, Pogornila Vladimir, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 011/D din 24.11.2017, a suferit: *„trauma închisă a coapsei dreapta, fractura femurului drept distal cu deplasare de fragmente, excoriația feței, ce au fost cauzate în rezultatul acțiunii a unui obiect contondent dur, cu suprafața de interacțiune limitată, posibil în timpul și circumstanțele indicate”*. Traumele primite prezintă pericol pentru viață și condiționează o dereglare a sănătății, în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Procopii Vitalie în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, - încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul Cebotari Mihail, care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Procopii Vitalie să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, cu stabilirea pedepsei complimentare, privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 3 ani.

În argumentarea apelului, procurorul a invocat că:

- deși instanța a calificat corect acțiunile inculpatului Procopii Vitalie, sentința este nefondată sub aspectul blândeții pedepsei, or instanța de judecată a examinat în mod superficial circumstanțele în care s-a produs fapta și personalitatea celui condamnat;

- instanța eronat a individualizat criteriile speciale de aplicare a pedepsei în ordinea art. 79 Cod penal, prin faptul că nu a aplicat pedeapsa complimentară, privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport;

- instanța de judecată greșit a luat în considerare ca o circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției și căința sinceră a inculpatului, ca circumstanțe excepționale, neaplicând pedeapsa complimentară. Or, persoana în cauză a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, astfel în asemenea situații faptul că inculpatul a recunoscut faptele indicate în rechizitoriu și vinovăția că el le-a săvârșit, se compensează prin reducerea din pedeapsa stabilită de instanță;

- neaplicarea pedepsei complimentare, sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport, nu va asigura scopul pedepsei penale, prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal;

- reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, în cazul dat, la stabilirea celei mai blânde pedepse de instanța de judecată, ar putea favoriza pe inculpat și pe alții la comiterea de noi infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința primei instanțe în partea pedepsei complementare și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Procopii Vitalie, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa complementară de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. În rest sentința primei instanțe a fost menținută.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, apreciind probele administrate din punct de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Procopii Vitalie în baza dispozițiilor art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, cauza fiind corect examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, în temeiul cererii inculpatului.

Totodată, instanța de apel a menționat că verificând soluția, legalitatea și temeinicia sentinței primei instanțe în partea stabilirii pedepsei complementare a constatat că aceasta este una prea blândă în raport cu acțiunile inculpatului și scopul pedepsei prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Subsidiar, instanța de apel a notat că prima instanță eronat a individualizat criteriile speciale de aplicare a pedepsei în ordinea art. 79 Cod penal, prin faptul că nu a aplicat pedeapsa complementară, privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport, greșit a luat în considerare ca o circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției și căința sinceră a inculpatului Procopii Vitalie, ca circumstanțe excepționale, neaplicând pedeapsa complementară.

În acest sens, instanța de apel a precizat că inculpatul Procopii Vitalie a fost de acord cu examinarea cauzei în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, faptul că inculpatul a recunoscut faptele indicate în rechizitoriu și a recunoscut vina se compensează prin reducerea din pedeapsa stabilită de instanță.

Mai mult, instanța de apel a conchis că în asemenea circumstanțe, neaplicarea pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport, nu va asigura scopul pedepsei penale, prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectării condamnatului, precum și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Procopii Vitalie, care indică temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, și solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, prin faptul că nu a luat în considerare circumstanțele atenunate în privința inculpatului;

- a fost aplicată o pedeasă individualizată, contrar prevederilor legale;

- prima instanță corect a ținut cont de circumstanțele în care s-a produs accidentul rutier, că inculpatul a comis infracțiunea din imprudență, anterior nu a fost condamnat, este invalid de gradul II și se deplasează cu dificultate, cu ajutorul bastonului;

- prima instanță corect a apreciat toate circumstanțele atenunate, considerându-le ca circumstanțe excepționale, conform art. 79 Cod penal, și nu a aplicat în privința inculpatului pedeapsa complementară;

- după producerea accidentului rutier a întreprins toate măsurile posibile de a acorda ajutor părții vătămate, a sunat la urgență și la poliție, a suportat și suportă cheltuielile pentru tratamentul părții vătămate, precum și transportă partea vătămată la spital, iar partea vătămată nu are în privința sa pretenții, și a solicitat să nu fie pedepsit aspru;

- deși instanța de apel a indicat faptul că în conformitate cu art. 61 alin. (2) Cod penal - „*Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice, nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate...*”, prin privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de trei ani, practic a fost condamnat ca pe această perioadă să fie supus suferințelor fizice și psihice, din motiv că se află în imposibilitate de a se deplasa pentru a-și satisface necesitățile personale cum ar fi deplasarea la farmacie, magazinele alimentare, primărie, etc., or locuiește la distanțe mari de la aceste puncte de reper;

- instanța de apel neîntemeiat a indicat în decizie că conform art. 76 Cod penal, ca circumstanțe atenuante reținute în speță sunt doar recunoașterea vinovăției și căința sinceră, ori prima instanță a mai considerat ca circumstanțe atenuante și comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii, anume faptul că a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, repararea benevolă a pagubei cauzate părții vătămate și lipsa pretențiilor din partea ultimului, anterior nu a fost condamnat, este invalid de gradul II și să deplasează cu dificultate, iar conform art. 76 alin. (2) Cod penal, instanța de judecată poate considera drept circumstanțe atenuante și alte circumstanțe;

- prima instanță luând în considerare circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului, corect a aplicat prevederile art. 79 Cod penal în privința sa.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să

cauze total hotărârea atacată și să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi-evazivi, reprezintă motiv de casare.

Colegiul penal lărgit mai menționează că recurentul, drept temeiuri pentru declararea recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, și anume cazurile când: *„motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul de recurs invocat de recurent prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, și-a găsit confirmarea în cauza dată, din următoarele considerente.

La caz, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de judecată corect au constatat vinovăția inculpatului Procopii Vitalie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, apreciate corect prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, în temeiul cererii autentice a inculpatului Procopii Vitalie.

Totodată, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel, la adoptarea soluției de admitere a apelului declarat de procuror, de casare parțială a sentinței primei instanțe și pronunțare a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Procopii Vitalie, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, i-a stabilit pedeapsa complementară – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu menținerea în rest a sentinței, fără a ține cont pe deplin de toate circumstanțele cauzei și persoana celui vinovat invocate în sentință.

În acest sens, Colegiul penal lărgit stabilește că instanța de apel la adoptarea acestei soluții, nejustificat nu a ținut cont de faptul că inculpatul Procopii Vitalie a comis o infracțiune din imprudență, este la prima abatere de la legea penală, nefiind anterior judecat, a recunoscut vinovăția, lipsa circumstanțelor agravante, de circumstanțele excepționale ale cauzei și anume de faptul că este invalid de gradul II (f.d. 42), se deplasează cu ajutorul bastonului, acordă ajutor material părții vătămate pentru tratamentul necesar, partea vătămată nu are pretenții față de inculpat (f.d. 129), și greșit a admis apelul declarat de procuror și a decis în privința aplicării inculpatului Procopii Vitalie a pedepsei complementare de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, motive din care, instanța de recurs ordinar remarcă că decizia instanței de apel nu poate fi menținută.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit atestă că prima instanță a pronunțat o sentință legală și întemeiată, ținând cont de toate aceste circumstanțe enunțate supra prin prisma prevederilor art. 79 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i inculpatului Procopii Vitalie în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal o pedeapsă de 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune de 1 an, fără aplicarea pedepsei complementare obligatorii pentru acest tip de infracțiune - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, soluție ce în opinia instanței de recurs ordinar este echitabilă, proporțională și va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale, de restabilire a echității sociale și corectare a inculpatului Procopii Vitalie, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, fără ai cauza inculpatului suferințe fizice adăugătoare, având în vedere dificultățile de deplasare a acestuia, determinate de starea de sănătate a inculpatului (invaliditate de gradul II), or privarea în aceste condiții a inculpatului Procopii Vitalie, adică de dreptul de a conduce mijloace de transport, i-ar crea impedimente nejustificate la satisfacerea necesităților vitale-cotidiene, cum ar fi deplasarea la farmacie, magazinele alimentare, primărie, etc., or inculpatul locuiește la distanțe mari de la acestea.

Mai mult, Colegiul penal lărgit conchide că pedeapsa complementară aplicată de instanța de apel în circumstanțele specificate supra, în speța dată ar putea genera inculpatului Procopii Vitalie apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce ar putea duce la consecințe contrare scopului urmărit de legea penală, fiind necesar și respectarea principiului umanismului la stabilirea pedepsei.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit atestă că prima instanță la determinarea prezenței circumstanțelor excepționale în speța dată, just a ținut cont de faptul că chiar dacă art. 79 Cod penal este o normă ce constituie o excepție de la regula generală stabilită la alin. (1) al art. 75 Cod penal, totuși la baza neaplicării pedepsei complementare obligatorii, sunt atât criteriile generale de individualizare, care au un caracter special, cât și circumstanțele legate de aceste criterii, inclusiv circumstanțele atenuante care micșorează pericolul social care-l reprezintă

persoana inculpatului. Totodată, spre deosebire de criteriile prevăzute la alin. (1) al art. 75 Cod penal, lista factorilor de care sunt legate circumstanțele cauzei care micșorează esențial pericolul social al persoanei inculpatului, și de care trebuie să țină cont instanța de judecată la aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege, este una deschisă, aceasta având o interpretare extensivă, ce permite de a considera anumite circumstanțe atenuante ca excepționale (art. 78 alin. (5) Cod penal) în anumite cazuri, sau de a le clasifica ca fiind circumstanțe atenuante obișnuite, în dependență de condițiile fiecărei cauze penale în parte.

7. În consecință, Colegiul penal lărgit constată că recursul ordinar declarat urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017 ca fiind neîntemeiată, cu menținerea sentinței Judecătorei Căușeni, /sediul Ștefan Vodă/ din 08 septembrie 2017, în cauza penală privind-l pe Procopii Vitalie, deoarece s-a confirmat incidența temeiului pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu a luat în considerare toate circumstanțele cauzei și a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

8. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către inculpatul Procopii Vitalie, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017, în cauza penală privind-l pe **Procopii Vitalie Xxxxx**, cu menținerea sentinței Judecătorei Căușeni /sediul Ștefan Vodă/ din 08 septembrie 2017, prin care **Procopii Vitalie Xxxxx** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal de 3 (trei) ani închisoare, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendându-i condiționat executarea pedepsei cu închisoarea pe o perioadă de probațiune de 1 (un) an.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **24 mai 2018.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorilor Toma Nadejda și Cobzac Elena
Conform art.339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-l pe **Procopii Vitalie Xxxxx**.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 24 aprilie 2018, a fost admis recursul ordinar declarat de către inculpatul Procopii Vitalie, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017, în cauza penală privindu-l pe Procopii Vitalie, cu menținerea sentinței Judecătoriei Căușeni /sediul Ștefan Vodă/ din 08 septembrie 2017, prin care Procopii Vitalie a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal de 3 (trei) ani închisoare, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, suspendându-i condiționat executarea pedepsei cu închisoarea pe o perioadă de probațiune de 1 (un) an.

2. Am semnat cu respect decizia, dar, cu privire la soluția adoptată, exprimăm dezacordul cu majoritatea completului de judecată, considerând că recursul inculpatului urma a fi respins, și menținută în vigoare decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017, prin care a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința primei instanțe în partea pedepsei complementare și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Procopii Vitalie, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa complementară de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Se reține,că autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de către instanțele de fond și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă critică hotărârea contestată în partea stabilirii pedepsei, solicitând menținerea sentinței instanței de fond, privind numirea unei pedepse mai blânde, în temeiul art.79 Cod penal cu excluderea aplicării pedepsei complementare - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni, urmează a-i fi aplicată o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Totodată, pedeapsa se aplică în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului Penal. Conform principiului individualizării pedepsei, prevăzut de art. 7 Cod penal, în coroborare cu criteriile generale de individualizare a acesteia, reflectate la art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Pedeapsa aplicată vinovatului, trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, prevăzute la art. 61 Cod penal.

În același rând, se reține că, categoria și termenul de pedeapsă ce urmează a fi stabilit, este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora, prevăzute în art. 78 Cod penal.

În speță, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, iar inculpatul potrivit alin. (8) al aceleiași norme a beneficiat de reducere a limitelor de pedeapsă.

În acest sens, se reține că, sancțiunea art.264 alin. (3) lit. a) Cod penal, prevede doar o singură pedeapsă principală – închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani.

Așadar, conform deciziei Curții de Apel Chișinău lui Procopii Vitalie, în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa complementară obligatorie - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, în rest sentința instanței de fond fiind menținută.

Din materialele cauzei rezultă, că la examinarea cauzei nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale ce ar justifica aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 79 Cod penal și anume excluderea pedepsei complementare obligatorie, deoarece circumstanțele, invocate de instanța de fond la adoptarea sentinței și cele la care se face referire în recurs (recunoașterea vinei, căința sinceră, examinarea cauzei în procedura simplificată, lipsa antecedentelor penale și faptul că este invalid de gradul II), fac parte din categoria celor atenuante, care servesc temei doar pentru o eventuală aplicare a unei pedepse condiționate, ce la caz se regăsește, dar nu și pentru aplicarea prevederilor art.79 Cod penal.

Mai mult, aceste circumstanțe au fost reținute și au permis instanțelor de a aplica în privința lui Procopii Vitalie dispozițiile art. 90 Cod penal, stabilindu-i un termen minim prevăzut de lege. Concomitent, se atestă că aplicarea art.79 Cod penal, este un mijloc acordat instanței de judecată pentru o individualizare maximă a pedepsei penale, reținându-se cumulul de circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii. *În spiritul acestei norme penale, se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind persoana infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor, ori a persoanei inculpatului.* Astfel, circumstanțele invocate de recurrent, nu pot fi considerate ca excepționale, or a persoanei inculpatului, ce ar fi permis instanței de a aplica prevederile art. 79 Cod penal.

Instanța de fond, nu a luat în considerație că infracțiunea săvârșită face parte din categoria celor care atentează asupra securității circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, având un pericol deosebit pentru societate și faptul, că inculpatul, conducând automobilul de model „Nissan Primera” cu n/î XXXXX, nu a redus viteza, nu a stopat autovehiculul, și a tamponat în spate mijlocul de transport cu tracțiune animală condus de către Pogornila Vladimir, în rezultatul impactului, partea vătămată s-a ales cu vătămare corporală gravă, circumstanțe, care în raport cu personalitatea inculpatului, care anterior a mai comis contravenții în domeniul circulației rutiere, prevalează asupra celor invocate de instanța de fond la aplicarea pedepsei fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Acel fapt, că inculpatul este invalid de gradul doi, a recuperat prejudiciul material victimei, nu poate constitui temei pentru aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, eliberându-l de pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, or, aceasta vine să îndeplinească rolul de completare a presiunii și de lichidare a practicii vicioase în rândul conducătorilor auto de conducere

a autoturismelor și înlăturării stării de primejdie create asupra siguranței pe drumurile publice. Atât pedeapsa principală, cât și cea complementară reprezintă o formă de constrângere, care trebuie să reflecte întotdeauna gravitatea faptei comise. Prin urmare, instanța de apel, la stabilirea pedepsei inculpatului, a respectat principiile de individualizare a pedepsei, pedeapsa aplicată lui Procopii V. este una aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la corectarea și reeducarea lui, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, fiindcă ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pentru aceste motive am propus soluția de respingere a recursului ordinar declarat de inculpat, cu menținerea în vigoare a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017, prin care a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința primei instanțe în partea pedepsei complementare și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Procopii Vitalie, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa complementară de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Judecătorii

Toma Nadejda

Cobzac Elena